

ข้อบัญญัติตำบล

เรื่อง

การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
พุทธศักราช ๒๕๕๒

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลชะ
อำเภอกนครบุรี จังหวัดนครราชสีมา

ข้อบัญญัติตำบล

เรื่อง

การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
พุทธศักราช ๒๕๕๒

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลแซะ
อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชะ
เรือง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๒

หลักการ

เพื่อเป็นการควบคุมแหล่งพันธุ์ยุงลายอันเป็นสาเหตุให้เกิดโรคไข้เลือดออกซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันการเจ็บป่วยของประชาชนจากโรคไข้เลือดออกในตำบลชะเรืองมีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อกัน องค์การบริหารส่วนตำบลชะเรืองจึงเห็นเป็นการจำเป็นที่จะต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย อันได้แก่ ขยะมูลฝอยที่มีสภาพขังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง กะลามะพร้าว ยางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่น ๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบ น้ำ ตุ่มน้ำ โอ่งน้ำ แจกัน กระจาดต้นไม้ และภาชนะรองรับน้ำอื่น ๆ ในอาคารหรือบริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแลเปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุก ๗ วัน หรือใส่สารเคมี ก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายได้ จึงอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๗๑ ประกอบมาตรา ๖๗(๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชะเรืองว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชะ
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชะ ว่าด้วยการควบคุมแหล่ง
เพาะพันธุ์ยุงลาย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชะ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ ประกอบกับ
มาตรา ๖๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และ มาตรา
๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลชะโดยความเห็นชอบ
ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลชะ และนายอำเภอครบุรี จึงตราข้อบัญญัติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชะ เรื่อง การควบคุม
แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒. ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชะนับแต่วันที่ได้อัด
ประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลชะแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓. บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ตราไว้แล้วใน
ข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔. ในข้อบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ
ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใด ที่เก็บ กวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์
หรือที่อื่น และหมายความรวมถึง มูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่ง
สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ
ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า สภาวะที่มีน้ำขังได้ในระยะที่เกินกว่า ๗
วัน ซึ่งยุงลายสามารถวางไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลชะ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้มีอำนาจ ดูแล และรับผิดชอบในการดำเนินการตาม
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีเขตอำนาจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชะ

ข้อ ๕. ห้ามมิให้ผู้ใด ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้น ซึ่งมูลฝอย รวมทั้งกระป๋อง กะลา ขางรถยนต์ หรือ มูลฝอยอื่นๆที่อาจขังน้ำได้ ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในถังรองรับมูลฝอย ที่องค์การบริหารส่วน ตำบลจะจัดไว้

ข้อ ๖. เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหะสถาน ต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอย รวมทั้ง กระป๋อง กะลา ขางรถยนต์หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่อาจขังน้ำได้ในอาคาร หรือ เคหะสถาน รวมทั้งบริเวณรอบๆ ทั้งนี้โดยการเก็บวัตถุดังกล่าวถึงที่มีฝาปิดมิดชิด หรือถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปาก ถุงหรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ ๗. ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฯ ที่ยังไม่สามารถให้บริการเก็บขนและกำจัด มูลฝอยได้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหะสถาน กำจัดเองโดยวิธีการเผา หรือฝังหรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ ๘. เจ้าของหรือผู้ครอบครอง เคหะสถานหรือสถานที่ใดๆที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่งง พะพันธุ์ยุงลาย จะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๙. เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหะสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและ เปลี่ยนน้ำในแจกัน ถ้วยรองตู้กับข้าว ภาชนะอื่นๆที่มีน้ำขัง อย่างน้อยทุก ๗ วัน หรือใส่สารป้องกัน การวางไข่ของยุง ตลอดจนจัดให้มีฝาครอบคุ่มน้ำที่อยู่บริเวณ อาคาร และเคหะสถาน

ข้อ ๑๐. ในกรณีที่ปรากฏต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าอาคารหรือ เคหะสถานหรือสถานที่ใดมีแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข อาจมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ที่เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคาร หรือเคหะสถาน ปรับปรุง แก้ไขใน เวลาตามสมควรได้ หากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น โดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจเข้า ไปดำเนินการแก้ไขเองได้ เพื่อการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๑๑. ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลฯ ได้จัดให้เจ้าหน้าที่ไปทำการฉีดพ่นกำจัดยุง ในอาคาร หรือ บริเวณสถานที่ใดๆ เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครอง เคหะสถานหรือสถานที่นั้นจะต้องให้ ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกตามควร

ข้อ ๑๒. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ในข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ต้องระวางโทษ ตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๓. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติในข้อ ๘ หรือข้อ ๑๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

ข้อ ๑๔. ให้นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลชะนะเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้
และให้อำนาจออกกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 19 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2552

(ลงชื่อ)

(นายไสว แหงกระโทก)

นายกกองกิจการบริหารส่วนตำบลชะนะ

อนุมัติ

(นายเพชรศักดิ์ ประภากร)

นายอำเภอครบุรี

